

זכור את השואה

זכר ישראל ושים בצרורך להיות:

דמעה זו אחרונה של ילדיך, שקפאה באלם - עת גוער
בדרכים מזי רעב וקר;

זעקה זו אחרונה של עולליך, שנחנקה בחלל - עת בדרסו
והשלכו אלי בור.

אנקת ילד אחרונה: "אבא-אמא, ראו!" - עת נפלו בדרכים
ברדפים על צואר;

נאקת-שכול של אב אם, דם לבם הקרוע עת מחמדיהם
לעינים רטשו לעפר.

- שאן, ועל ראש צורריך שפך! - אות קין יהיו על
מצח זדים, תו האבדון;

ויקד ואכל את נפשם הטמאה, וחתר מחשכי עולם הזדון!

א.ש.

ועדת המיפויים פונה לעזרת הציבור ומבקשת את החברים למסור למאיר את הצעותיהם לתפקיד של יו"ר ועד הבריות. מפאת קשיים גדולים בהשגת מועמד מתאים המוכן לקבל על עצמו את התפקיד, אנו בוקשים בצעד בלתי רגיל זה.

ברית שחיה

ביום ד' 21/4 בכנסו מספר ילדים מבית הספר המקומי לשטח הברית ללא רשות ובלא בוכחות מציל או מבוגר. הם גם שחו בברית בבגדיהם.

התנהגות כזאת לא רק שמסכנת את בריאות הילדים עצמם, אלא עלולה גם לגרום לסגירת הברית ע"י גורמי חוץ או פנים.

הרבה מאמץ וכסף השקיעו חברי כפר-הנשיא בברית-השחיה עד שהיא בהפכה לשם דבר.

חבל יהיה ואולי אסור אם מספר ילדים - מחוסרי אחריות - יקלקלו לציבור כולו מקור זה של הנאה ופתוח-הגוף.

בי"ס המקומי

ימי נשואין

1/5 - גוסט רג'ר ריפקונד

2/5 - אירית ומשה בן-חיים

מה נשמע?

* בחג בקר אצלנו מרקיד מקצועי והצליח להרקיד רבים וטובים. היה שמח ושעטות הרגלים נשמעו עד שעה מאוחרת בלילה.

* החבר'ה הצעירים יצאו בלילה שישי ל"צותא" באילת השחר ובילו שם עד חצות.

* בשבוע שעבר ברכנו במזל טוב את בורברט ושלי. ברצוננו לצרף ברכת מזל טוב לסבתא ולסבא המאושרים, הוריו של בורברט, אשר הגיעו מחו"ל לבקור.

* טרי חזר מחו"ל.

* בריאן חזר מדרום-אפריקה.

נפסח בקרו אצלנו 3 פספוסים, בני דוד השלישי: איל - עם הוריו אלי ויונה וכן אורלי ופנינה, עם רבסה ואמנון.

אדי ואלק החלו כבר בחזרות אינטנסיביות עם כתת דוד להצגת הבר-מצווה.

* מיק יצא לימי עיון בנושא "בדיקות רנטגן". לא, לא מדובר בשיקוף ריאות אלא בדיקות מקצועיות הכרוכות בעבודת המפעל.

* גבי יצא למלואים למספר שבועות. בסוף תקופה זו יחזור הביתה.

ימי הולדת

29/4 - אורית כהן
- ג'נט פרימוסט

30/4 - אלפי נתן
- כרמית שוורצמן

2/5 - זאב ניצן
- דוד ארנברג

3
מפגש איחוד הבונים

כידוע לחברים, המשק מארח מפגש של שנות-הכשרה ו-וורקשופ
בסוף השבוע הבא (30/4 - 1/5).

תוכנית המפגש כדלקמן:

יום ששי

ארוחת ערב מ- 17.45 - 18.30 בחדר האוכל
(החברים יאכלו החל משעה 18.30 ללא קבלת שבת)

פתיחת המפגש ב- 20.00
תכנית בידור + ריקודים ב- 21.00
במועדון
חדר האוכל
(עם כיבוד קל)

יום שבת

* ארוחת בקר מ- 7.30 - 8.30 בחדר האוכל
דיונים ב- 5 חוגים מ- 8.30 - 11.00
הרצאה ושאלות עם השר שמעון פרס מ- 11.00 - 13.00 באמפיתאטרון
(החברים מוזמנים להשתתף)

* ארוחת צהרים (בופט) ב- 13.30 במועדון
המשך דיונים בקבוצות מ- 14.00 - 15.30
דיון מסכם + כיבוד מ- 15.30 - 16.30 במועדון
(* החברים יאכלו ארוחות בשעות הרגילות)

- - - - -

כל התורבות ועבודות נוספות תבוצענה ע"י חברי שנת-
ההכשרה שלנו...

4
צעדת שלשת הימים

ביום ראשון שעבר קבוצתנו בסעה לירושלים להשתתף בצעדת שלשת הימים. החברה שלנו בשבת הכשרה הלכו מכפר הנשיא אל ראש פינה בבקר, ושם עלו לאוטובוס שלקח אותנו לירושלים, למאהל שבו נשארנו שלשת הימים.

במחנה הסוכנות הירחבנו^ה מכל ארצות העולם. דברנו אתם על מזג האויר, ועל כאבי הרגלים. היו הרבה דגלים מסביב למחנה אבל אחרי היום הראשון כל החברה גבנו אותם. אחרי שלשת הימים למדנו שלא כל היהודים בעולם באו מאנגליה.

בצעדה היו קבוצות ובודדים. בכמה קבוצות - למשל חברינו בבנק לאומי - כולם לבשו אותם הבגדים, וצעדו יחד כמעט כל הזמן, גם בעלותם על הגבעות הגבוהות. הם שרו תמיד ביחד, בקול רם. אנחנו התחלנו כמוהם אלא גמרנו כמו הבודדים. חבל, כי קבוצת הבנק הלאומי קבלה את הפרס הראשון.

הארוחות שקבלנו היו מוכנות על ידי הסוכנות. כלנו קבלנו אותה הארוחה, בשקית זיילון, ובתוכה היו שתי לחמניות, שתי פרוסות לחים, עגבניה, מלפפון, ביצה קשה, תפוז, ובשר או גבינה. ארוחת הבקר היתה הכי טעימה כי גם קבלנו חלבה, סוקו ועגה. אבל בכל זאת שמחנו לחזור לארוחות הקיבוץ.

וגם כן איזה שרותים היו במחנה: במשך שלשה ימים ושלשה לילות סבלנו - אבל היינו גבורים. גופנו היו מכוסים זיעה וריח בורא, מפני שישנו באותם הבגדים זמן רב. כשהגענו למחנה היינו יותר מדי עייפים להתקלח, וגם אי אפשר היה להשתמש במקלחות שם. ובתי השמוש? אי אפשר לתאר.

ביום הראשון הרוח שלנו לא היתה כל כך מרוממת כמו הקבוצות האחרות, אבל ביום השני של הצעדה היה כבר יותר טוב. ביום השלישי הרגשנו את עצמנו חזקים מאד מפני שצעדנו כלנו יחד בלי להתחשב ברגלינו הכואבות וביבלותינו.

בדרך לירושלים הגענו לחביון הראשון אחרי אחד עשר ק"מ. כלנו היינו עייפים. אחרי ההפסקה המשכנו בדרך וכעבור שעה הגענו לגבעה גבוהה ותלולה והעליה היתה בורא קשה, כמעט ק"מ גובה. כלנו התאמצנו בעליה, עד שסוף כל סוף הגענו לפסגה וכאשר כל הקבוצה הסתדרה ביחד המשכנו לצעוד לירושלים.

הגענו לחביון האחרון במצב רוח טוב אבל עייפים ומלוכלכים עם פנים אדומות ואלפי יבלות. חשבנו שלבסוף הסבל נגמר אבל לא ידענו על הסבל שיבוא. אחרי צעדת תשעים ק"מ היינו צריכים ללכת ברגל עוד כמה, לחפש את המזודות שלנו שאולי לא הגיעו. תודות לצה"ל מצאנו אותן וישבנו לחכות לאוטובוס ולארוחת הצהרים, וחכינו, וחכינו... כמה אוטובוסים עברו, אבל אף אחד לא היה שלנו. אחרי זמן מה הגיעה הארוחה: שוב לחמניות, לחם ובשר... אבל אין אוטו. הסוכנות הכינה תחבורה לשש מאות אנשים. לאט לאט, קבוצה אחר קבוצה עזבה את החביון ואנחנו ישבנו שם בחם ובאבק. אחרי שלש שעות מה שחשבנו שהיה מיראז' היה באמת האוטובוס, שבא לקחת אותנו הביתה. בחיינו לא היינו כל כך שמחים להגיע לכפר הנשיא.

כתה ב'

מי ילמד תורה?

תחת כותרת דומה לזו כותב מאיר איילי איש יפעת במאמר שהופיע לא מזמן באגרת לחינוך. הוא מבליט בצער את העובדה שבני דורו באו מרקע יהודי כזה שראה בתלמוד באר חכמה ובינה שאין כמותה אולם בני הדור הזה רחוקים ומתרחקים מכל מגע עם מקור עשיר זה. אלולא לקטו ורכזו ביאליק ורבינצקי את אוצרות האגדה, שהיא חלק מאותה תורה שבעל פה, אין ספק שהרבה פניני מחשבה, שקנו להם מקום בלב העם, היו נעלמים. הרהוריו הזוגים מעלים אפשרות שמתוך למידה למען בחיבות הצלחנו להשביא אפילו את התנ"ך ולב הכותב כבוד.

וכאן בישובנו, שתרבותו אנגלו-סקסית ושאין בו הרקע היהודי הטוב שמאפיין את יוצאי מזרח ארופה של הימים ההם, הבעיה מחריפה והולכת. הזרים בשערינו, במקום להתבולל בתוך אוירה ישראלית-יהודית מוצאים כאן המשך לאורח החיים ולתרבות שמהם באו. האם זה באמת מפליא שבני משקים בצאתם לחו"ל אינם מתקרבים לרוב יהודי התפוצות ומתידדים עט לא יהודים? אל ננסה להשתכנע כי הסיבה בעוצה ב"נורמליות" של "הצבר" או ברוח הגלות הנודף מאחורינו באשר הם ואשר מרחיק את בני ישובינו. העובדה, שחברי משלחות בוער העומדות לבקר בחו"ל במקומות ששם מצויים רכוזי יהודים מקבלים הסבר על איך להתנהג בבית כנסת ומה בדרש מהם אם ייקראו לתורה, אומרת דרשני.

הרצאת ריצרד קרוסמן

משני דברים שהושמעו בהרצאה המבריקה מפי נציג בית הנבחרים הבריטי וממי שמכנה את עצמו "ידיד ישראל וציוני לא-יהודי" נפגענו קשות: אחד כשציין שישראל היא מדינה שמשחקת טוב ויפה ובהצלחה את "משחק הכח" והשני היה כשציין בהומור אך ברצינות "שכל לא-יהודי הוא אנטישמי והציונים שביניהם הם בעלי המצפון שמבסים לכפר על פשע אנושי זה". ולמה נפגענו? כי עדיין פועמת בלבנו מחשבה סוציאליסטית-ליברליסטית ישנה שלמעשה אבד הכלח עליה. אבל כבחורי ישיבה טובים שקבלו בילדותם שעור ששנו אותו היטב, אין אנו מוכנים לוותר אל עמדות ודעות שעדיין נכתבות בעתונות מכוונות שהשפעתם מועטת ואף בגישתם לא מעט אנטישמיות סמויה. אם קרוסמן מדבר על אנטישמיות הקימת אף בבריטניה הליברלית והדמוקרטית, האם זו סתם אימרה מקביטה? סבורני שלא ובטוחני שהכאב המכאיב לנו נובע מכך שהעולם הזאור נופל מן הפסגות הרוחניות והמצפוניות שיחסנו לו בנעורינו. מאמר מעמיק של אליעזר לבנה ב"הארץ" לפני חג הפסח מזכיר את המחדלים של אומות העולם כשהעובדות האכזריות של מחנות ההשמדה הנאציים הובאו בפניהם. ולא בגלל סיבות אסטרטגיות בלבד לא הופלה אף פצצה אחת על מחנה ריכוז או השמדה. רק שלש ארצות הצילו יהודים כמדינות מלמעלה - פינלנד, דנמרק ובלגריה. והיתר...?

באשר ל"משחק הכח", הרי זה משחק "מונופול" של ימינו והסוציאליסט הליברלי נקבר עם הדור של הרולד לסקי שאותו ארנסט בורין הידוע אצלנו לשמצה שנא שנאת מוות. אך שומה עלינו להשתמש בכח בתבונה ובאופן דמוקרטי. לא לנו משטר צבאי המחליף עם העוצה את השלטון.

ולמה להפגע מן האמת? האם לא רק קרוסמן אלא הלל הזקן טעה באומרו "אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני? ואם לא עכשיו אימתי?"

מסיבת מפעל "הבונים"

השתתפתי בארוחה חגיגית שנערכה לכל עובדי המפעל ובני זוגם וכמונן בנכחותי הייתה לא משום שבימי מנסורה הייתי יוצק ובונה תבניות ב"הבונים" אלא כבן זוג. בהנחיתי מן העובדה שחברינו המנהלים את המפעל כל כך מקובלים אצל אנשי חצור הגלילית ולא רק שיחסי עבודה תקינים שוררים ביניהם אלא שמוכנים ומסוגלים לשבת ולסעוד יחד ויכולים לשמוע זה את זה.

6

איבני אחד המצדיקים עבודה שכירה בקיבוץ אבל התרשמתי עמוקות מן היחס של כבוד והאזירה הידידותית ששררה באותו ערב. שמעו הסבר די טכני מפי מיכאל כהן בהקשבה ואמרו הס למתלחשים המעטים. צחקו מהערותיו הקלילות של מופתי, אשר תאר בקצרה את בקורו בארצות ארופה השונות. לא היה זה צחוק או הקשבת-במוסין של פועל לאדונו אלא התיחסות של הבנה לחברים שקנו להם עמדה במשך שנים של עבודה. אולי בדרך זאת ניתן יהיה לגשר על הפער בין הגלויות המתקבצות כאן.

פרפראות

שעמום? מדוע רק נציגה אחת ממשתחררי צה"ל שלנו יצאה לכנס בני המשקים שנערך במדרשת רופין השבוע? הרי שם אפשר להפגש בין היתר עם החבר'ה. אם אתה בוכה על עולם סגור מדי בכפר הנשיא מדוע אינך יוצא למפגשים חביבי? אל תגיד לי שאתה מתעייף מדבורים. בודאי תמצא שם חברים לגישתך שיכלו חלק מן הזמן ב"תשבצון" או בעתון ספורט אבל לפחות יצאו ונפגשו ונראו ואפילו נהנו.

אורחים חייבים לצעוד עם הזמן: בגד מזיקים משתמשים בקוטלי מזיקים או פתיונים. צץ רעיון גאוני ועליבו לנצל: בעמיד שלט בהצטלבות ראש פינה ועליו נכתוב "אורח כבוד", חבר משק לשעבר, דוד ודודה שבאים לבקר רק בחגים, דעו לכם שהיום תפריט הצהרים בכפר הנשיא הוא מרק סויה, לביבות אויר ולפתן זיתים אבל בעמיעד ואילת השחר ובמחניים, שאף הם קבוצים קולטי אורחים-בלתי-מוזמנים, יש שניצל, כבוד, שישליק וכל מעדני גן עדן. הם לא יבקרו כאן.

אריק

זה איכפת לי

לקראת פסח צבענו את בנין מרכז החברה. הכל היה יפה ובקי. למחרת כבר עומדים אופנים על יד הקיר והכל שוב מלוכלך. חברים, עובדה היא: יש שימוש רב באופניים. לכן צריכים אנו להכין להם מקום מסודר ואז אפשר יהיה לדרוש מבצלל האופניים להעמידם במקום הנכון.

האם יקום מישחו ויסדר מסגרות, בשתי הכניסות לבנין, שתתאמנה למספר האופניים שיש לנו ושעוד יתוסף עליהם כבר השנה?

ועדת מחנה?

ועדת חברה?

ועדת חינוך?

או לאן לפנות???

נ ט ע

א. ערעורים, בקשות

1. לפי החלטת האסיפה, השיכונים שבבנו ללינה משפחתית הם שיכונים קבע. משפחת ריפקינד פנתה בבקשה מיוחדת לעבור לשיכון חדש (בן שלשה חדרים), בגלל היותה מורבת-ילדים וביניהם תינוק. הועדה קבלה את הבקשה המיוחדת והחליטה שמקרה זה לא יהווה תקדים.

2. הוגשה בקשה של משפחת הדר לקבל טלביזיה בתור מתנה לחדר. מאחר שקיימת החלטת אסיפה בגד טלביזיה בחדרים פרטיים, לא קבלה הוועדה את הבקשה.

ב. שיכון

ברצוננו להביא את כל השיכונים הקבועים לרמה השווה לזו של הבתים החדשים, על מנת לא ליצור הבדלים גדולים בין רמות הבניה. לכן, הוועדה מציעה תוכנית של שלוש שנים לבצוע השיפוצים הבאים, אשר ייעשו לפי ותק:

ל"י ליחידה

600 ל"י

217 "

300 "

120 "

1. דוד מים חשמלי, כולל ברז בוסף

2. חרסינה במקלחת

3. החלפות רצפות

4. תריסים פלסטיים

5. לוח-חשמל אוטומטי

הוועדה תביא את ההצעה לדיון ואשור למוסדות המתאימים.

ג. תכנון מחדש - קורטינה

1. אחד מוועדת התחבורה יהיה אחראי לקורטינה.

2. המפתחות יוחזרו לחבר זה אחרי כל נסיעה.

3. אין להעביר את המפתחות לבהג אחר.

4. הקורטינה לא תשמש את בהג התורן.

5. כל חבר רשאי לקבל את הקורטינה ל-2 ימים בשנה. בחודשי החורף אפשר לקבלה ליום בוסף לנסיעות ארוכות. (חודשי החורף ז"א מהאחד

בנומבר עד האחד באפריל)

6. המחיר לק"מ יהיה 10 אג' לחבר ו-20 אג' למוסד. המחיר ניתן לשינוי במידת הצורך.

7. הבנזין כלול במחיר.

8. במידה והקורטינה יוצאת משימוש, לטיפול או מכל סיבה אחרת, אין במידה והקורטינה אחראית להחליף את הרכב או לספק רכב אחר.

9. יש להרשם 24 שעות לפני התאריך המבוקש.

10. חברים זכאים לקבל את הרכב לפני מוסדות, במידה וברשמו 24 שעות לפני-כן.

לחבר שעוד לא קיבל את הקורטינה באותה שנה תהיה עדיפות על חבר שכבר בסע. השנה מתחילה בראש השנה.

ד. אנו מחפשים מתנדבים ל-:

1. אחראי לאוכלוסית הכלבים.

2. אחראי למפל בבני בבית הקברות.

נא להתקשר עם אחד מאתנו.

ועדת החברה

מִי־שִׁיבַת וְעַד הַמֶּשֶׁק מֵתֹאֲרִיךְ 2/4/71

בוכחו: קולין, אריה ב', מיכאל ד', ינקל, ג' ובי, סלמה, מיכאל כ'.

- - - - -

1. רִוּיָה: (השתתפו איזי, איזאק, לו)

לקראת דיון במסגרת רוייה, עם מרכזי משקים ומוזמנים אחרים בגבעת ברנר, התקיים דיון בועדת המשק.

ג' ובי מסר על הבעיות שעומדות לדיון. ישנה סכנה שבטנים הנאות ירד בהרבה מחזור המכירות של רוייה, בגלל הגברת השמוש בצנורות פלסטיק ואביזרים פלסטיים.

לפני הבהלת רוייה עומדות 3 הצעות:

1. להקים מפעל לפלסטיקה.
2. לרכוש חלק ממפעל קיים.
3. לכלול שיווק אביזרי פלסטיק בתוך מסגרת רוייה.

אין ספק שרוייה אבדה בינתיים את השוק של פרדסים ומטעים, אשר עברו או עוברים לפלסטיק. חלק מהירקות גם כן ירד. בטארו גדולי שדה בלבד.

2. דו"ח מדגה חצי שנתו

השנה גדלה המכירה גם לעומת אשתקד (57 טון) וגם לעומת התכנית להשנה (75 טון). במכרו כבר 83 טון.

הצליחו להגיע לצמצום בימי עבודה ובמזון לגבי התוכניות. תצפית לשנה: יצור לשנה 140 טון.

(3 משקים פנו אלינו ובקשו לרכוש מאתנו מעלית (לכל אחד מהם) לפי התכנון של אורי. המעליות כבר במסרו לכל המשקים, לשביעות רצונם.

3. נשיעת מטע (בהשתתפות זמי ואיזאק)

קולין דיווח על מחקרו תוך החודש האחרון בקשר לאלטרנטיבה של נטיעת מטעים בחולה. על מנת להגיע לבקורת איזון במטעים דרושים 2.6 טון לדונם בבית ו-3.6 טון לד' בחולה. לדעת מדריך למטעים יש סיכוי סביר לקבל למעלה מטונה נוספת במטעים בחולה.

התקיים דיון נוסף, מקיף, על הבעיה של פתיחת שלוחה נוספת של מטעים במרחק. רוב ועדת המשק וחברי צוות המטעים החליטה שאין ללכת לנטיעה במרחק בגלל הקשיים בכח אדם ובעיות שתיוצרנה בשלוחה נוספת של מטעים בצפון.

כמסקנה הוצע לבטוע מטע נוסף בבית, בשטחים חדשים, בהמשך שטח כ'. הוצע לבטוע שטח יותר מצומצם מ-200 הדונם המתוכננים ומטע יותר צפוף שיאפשר להגיע ליבולים גבוהים יותר לדונם בבית.